

Impressies na een bezoek aan twee Gentse participatieprojecten

Op 9 mei 2008 organiseerde het "Platform Participation" een werkbezoek naar Gent. Een dertigtal geïnteresseerden wierpen een blik op twee participatieprojecten: de nieuwe parkjes van "Zuurstof voor de Brugse Poort" en het project "De Site" aan het Rabot. En dat gaf zeker aanleiding tot enkele inspirerende ontdekkingen. Enkele indrukken ...

Piet Van Meerbeek (Brusselse Raad voor het Leefmilieu vzw): Over de haag naar de tuin van de burens kijken, kan leerrijk zijn. Daarom hebben we dit jaar met Platform Participation drie bezoeken georganiseerd aan participatieve initiatieven. In Gent interesseerden we ons vooral voor het *project* "Zuurstof voor de Brugse Poort". Daar zijn allerlei inspanningen geleverd om buurtbewoners te betrekken bij beleidsbeslissingen. Iets dat we met Platform Participation willen promoten. Net als overal zijn er hier een boel obstakels en beperkingen.

We analyseren die telkens met ons "participatierooster" voor participatieve initiatieven. Hoe geef je inspraak aan mensen met minder opleiding? Altijd een moeilijkheid. Welke beslissingen zijn al genomen voor de mensen het woord krijgen? Mogen ze mee beslissen over de grote strategische keuzes of alleen iets zeggen over de vormgeving van een park of dergelijke?

Wim Van Roy (De Wakker Burger vzw): De bewonersparticipatie bij de aanleg van groene zones en speelruimte in de volkse Brugse Poort is op het eerste zicht een mooi inspraakverhaal. Een brede betrokkenheid via laagdrempelige activiteiten, bewoners die hun zeg hebben kunnen doen, aantrekkelijke resultaten, ... Om even kritisch te zijn: soms zelfs té aantrekkelijke resultaten. De buurtparkjes en -pleintjes zijn verfraaid met "design speeltuigen". Die zien er best mooi uit, alleen moet de plaatselijke jeugd wel enige fantasie aan de dag leggen voor ze er een basketring of een voetbaldoel in ontdekken.

Opvallend ook, hoeveel "te koop"-bordjes er in de buurt op gevels hangen. Heeft de stadsvernieuwing de waarde van de plaatselijke woningen zo doen stijgen? Heeft zich dus al een zekere maatschappelijke verdringing ingezet?

Piet Van Meerbeek: Ik onthoud ook de zware inspanningen om De Site aan het Rabot tijdelijk te laten leven, in afwachting van het begin van de werf. Veel organisaties

en bewonersgroepen organiseren activiteiten op die site. Op die manier krijgt de site een echt nut voor de buurt, met steun van onderuit. Niet echt participatie aan beleidsbeslissingen maar daarom natuurlijk niet minder interessant.

Eric Joossen (Stedelijk Wijkoverleg Merksem): Ik was benieuwd om te zien hoe een afgebroken fabriek een nieuwe dynamiek kan geven aan een buurt. Aan de rand van een wijk die herinneringen oproept aan arbeidersstrijd en sociale ontvoogding, zie je een immense vlakte van beton tegen een achtergrond van nog te slopen gebouwen. Rechts ligt het nieuwe gerechtsgebouw, een strak modern gebouw dat symbool staat voor vernieuwing en herwaardering.

Wim Van Roy: Niemand krijgt een tweede kans om een goede eerste indruk te maken, hoor je wet eens zeggen. Gelukkig gebeurt dat soms wel. De Alcatel-site in het Rabot maakte immers geen ijzersterke eerste indruk.

Volkstuintjes op de Alcatel-site.

